

۱۱

نیوکاسل کمدی نیست!

برادر شهید آیت در سالروز شهادتش از او می‌گوید

مجتهد بدون عبا و عمامه و ریش

۱۲

اهالی فرهنگ و هنر هم صاحب شعبه تخصصی حل اختلاف شدند

آتش بس!

۱۰

فرهنگ

چهارشنبه ۲۲ ۱۶ مرداد ۱۳۹۸ :: شماره شماره ۵۴۵

پرتره

کتاب‌های تازه برای

پروست بازان

📖 روز گذشته خبرگزاری‌ها نوشتند، طرفداران «مارسل پروست» نویسنده مشهور فرانسوی، به‌زودی ۹ رمان کوتاه از آثار اولیه این نویسنده را که تاکنون چاپ نشده بود، مطالعه خواهند کرد. ما هم خواندیم و از حالا ماتم گرفتیم که قرار است به سرعت برق و باد چندین و چند ترجمه خوب، متوسط و بد از این کتاب‌ها در ایران ترجمه شود. دیگر قدیم نیست که مهدی سبحانی بزرگی در میان باشد و ترجمه‌ای از معروف‌ترین رمان این نویسنده «در جست‌وجوی زمان از دست‌رفته» ارائه دهد که نشود به‌راحتی‌ها فکر کرد می‌شود رفت و بازترجمه‌اش کرد. خلاصه که منتظر باشید این کتاب‌ها به ایران هم می‌آیند. آنگاه که ایستاد نوشته این ۹ رمان کوتاه از نویسنده در جست‌وجوی زمان از دست‌رفته قرار بود بخشی از کتاب «خوشی‌ها و روزها» اولین اثر «مارسل پروست» باشد، اما پروست بعدها از انجام این کار منصرف شد. «خوشی‌ها و روزها» مجموعه‌ای از شعرها و داستان‌های کوتاه است که سال ۱۸۹۶ به چاپ رسید.

این ۹ متن توسط برنار دو فالوا، کارشناس خبره آثار پروست و بنیانگذار انتشارات فالوا که سال گذشته درگذشت، کشف شده است.

این مجموعه اکتبر سال جاری و با عنوان «نویسنده مرموز و چندین رمان کوتاه چاپ‌نشده» به همراه نقد به چاپ خواهد رسید. برنار دو فالوا پیش‌تر یک رمان چاپ‌نشده و یک متن ناتمام از پروست را کشف کرده بود که هر دوی آنها در دهه ۵۰ میلادی به چاپ رسیدند.

مارسل پروست سال ۱۹۸۲ وارد عرصه فعالیت‌های ادبی جدی شد و همکاری‌اش را با نشریه «Banquet» آغاز کرد. سال ۱۸۹۶ در ۲۵ سالگی اولین اثر خود را به نام خوشی‌ها و روزها منتشر کرد. اولین شاهکار پروست، «طرف‌خانه سوان» بود که اولین قسمت از اثر هفت‌گانه در جست‌وجوی زمان از دست‌رفته را تشکیل می‌داد و دسامبر ۱۹۱۳ منتشر شد. «در جست‌وجوی زمان از دست‌رفته» مشهورترین اثر او بود که بین سال‌های ۱۹۱۳ و ۱۹۲۷ در هفت جلد منتشر شد.

یک نسخه از کتاب «طرف‌خانه سوان» سال ۲۰۱۷ به قیمت ۱/۷ میلیون دلار در یک حراجی فروخته شد که در آن زمان رکوردی برای فروش کتاب‌های فرانسوی رقم زد.

این نویسنده فرانسوی در عرصه نویسندگی از افرادی چون گوستاو فلوبر، فئودور داستایوفسکی، جورج الیوت و لئو تولستوی الهام می‌گرفت و گراهام گرین او را بزرگ‌ترین نویسنده قرن بیستم نامید.

بیشتر آثار پروست بعد از مرگش به چاپ رسیدند؛ اسیر (۱۹۳۳)، زندانی (۱۹۳۵)، زمان باز یافته (۱۹۲۷)، ژان سنتوی (۱۹۵۲) و اثر ناتمام علیه سنت بوو (۱۹۵۳) منتشر شدند. این نویسنده در سال ۱۹۱۸ جایزه ادبی گندکور فرانسه را کسب کرد. مارسل پروست سال ۱۹۲۲ در ۵۱ سالگی درگذشت. 📖

مدیرعامل مجمع تولیدکنندگان نوشت‌افزار ایرانی – اسلامی از استقبال مردم و تولیدکنندگان از این طرح ۷ ساله می‌گویند

ننه قمر چه کم از السادارد؟

اگرچه مدیرعاملی دارد، حتماً این نوشت‌افزارهای وطنی را امتحان کنید

پیش به سوی شخصیت‌سازی

بیشتر از ۵۰ درصد محصولات فرهنگی بر اساس شخصیت‌های کارتونی و داستانی شکل می‌گیرد و شخصیت محور هستند. تجاری‌سازی محصولات یا مقوله Merchandise بخش مهمی از صنایع فرهنگی جهان را شکل می‌دهد و گاهی محصولات جانبی یک کارتون یا داستان بیشتر از خود اثر درآمدزایی دارد و مورد استقبال قرار می‌گیرد. به‌عنوان نمونه فروش محصولات جانبی کارتون داستان اسباب‌بازی از اکران این کارتون درآمد بیشتری نصیب سازندگان اثر کرده است. سعی کرده‌ایم در بخش جنبی نمایشگاه ایران نوشت مدیران و نیز اهالی رسانه را با نمونه‌های موفق تجاری‌سازی آشنا کنیم، چون به نظر می‌رسد آگاهی در این زمینه بسیاری می‌تواند راهگشا باشد. تولیدکنندگان لوازم فرهنگی بدون پرداخت حق مولف، تصویر شخصیت‌های کارتونی سینمای دیزنی و سایر انیمیشن‌سازان آمریکایی را روی محصولاتشان چاپ می‌کنند و این مساله باعث می‌شود طرح‌های ایرانی – اسلامی در یک رقابت نابرابر قرار بگیرند. در هفت سال گذشته سعی کردیم در این زمینه گام‌هایی برداریم و دست تولیدکنندگان محصولات فرهنگی را در دست سازندگان آثار موفق سینمایی و تلویزیونی قرار دهیم.

بسازا! بهره‌برداری کن!

برای موفقیت در زمینه صنایع فرهنگی نیاز داریم در دو زمینه مهم تقویت شویم؛ یکی شخصیت‌سازی است و دیگری روش‌های بهره‌برداری از شخصیت‌ها. در مقایسه با خارجی‌ها، شخصیت جذاب و محبوب و قابل رقابت کم داریم. اگر صدا و سیما، شرکت‌های خصوصی تولید فیلم پویانمایی روی شخصیت‌سازی متمرکز شوند و بتوانند شخصیت‌های جذاب خلق کرده و به بچه‌ها معرفی کنند، در زمینه محصولات فرهنگی و فرهنگسازی رشد قابل توجهی را شاهد خواهیم بود. متأسفانه درک درستی درباره تجاری‌سازی محصولات فرهنگی وجود ندارد و این که صنایع فرهنگی قدر می‌توانند در زمینه اقتصادی و فرهنگی سودآور باشند. برای بهره‌برداری از شخصیت‌های کارتونی هم چاره‌ای نداریم جز نظام‌مند شدن و تبعیت از قانونی که ۱۵ سال پیش شورای نظارت بر علائم، آیین‌ها و نشانه‌ها تصویب کرده ولی متأسفانه نادیده گرفته می‌شود.

فرهنگ بساز و پول پارو کن

تجاری‌سازی محصولات جانبی آثار پویانمایی و بصری یکی از اصلی‌ترین درآمدهای تولید فیلم و سریال است که گاهی از درآمد اکران هم پیشی می‌گیرد. سال گذشته بیش از ۴۰ تولیدکننده نوشت‌افزار ایرانی از تصاویر کارتونی فیلیشاه استفاده کردند و آثارشان با استقبال مواجه شد. چه بسا توجه به تجاری‌سازی این محصولات بتواند صنعت رو به ورشکستگی پویانمایی را نجات دهد، مانع مهاجرت نیروهای متخصص در این حوزه شود و از تعطیلی شرکت‌های ورشکستگی پویانمایی یا روی آوردن آنها به تیزرسازی جلوگیری کند. نوشت‌افزار ایرانی توانسته بازار خودش را پیدا کند و در زمینه سایر محصولات هم نمونه‌سازی صورت گرفته اما هنوز صنعتی نشده و تا رسیدن به معنای صنایع فرهنگی یک دهه تمرین و تجربه در پیش داریم.

همه چیز مهیاست

خلق شخصیت‌های جذاب و هدایت آنها به لایه‌های مختلف زندگی کودکان به منظور فرهنگسازی برای ما ایرانی‌ها نباید دشوار باشد. ادبیات این سرزمین می‌گوید که قدیمی‌ترین شخصیت‌سازهای جهان ما هستیم؛ شاهنامه به تنهایی مصداق شخصیت‌سازی در جهان ادبیات فارسی است و به‌راحتی می‌تواند به جهان آثار نمایشی و تصویری راه پیدا کند. مزیت‌های فنی هم داریم؛ جوانان خوشفکر و توانمند که در شرکت‌های خصوصی یا صدا و سیما تهران و مراکز استان‌ها مشغول به کار هستند. فیلیشاه نمونه خوبی است برای شناختن این نیروهای جوان و توانمند. این جوانان خوب و ارزان می‌سازند. تهیه‌کنندگان خارجی باورشان نمی‌شود که فیلیشاه با چه رقمی تولید شده و اگر این توانمندی‌ها در تجاری‌سازی محصولات نمایشی و فرهنگی مورد استفاده قرار بگیرد، رشد و رونق قابل توجهی را شاهد خواهیم بود.

📖 اولین محصولاتی که از نوشت‌افزار ایرانی دیدیم، دفترمشتق‌هایی بود با تصویر شهدا و قهرمانان ملی. کمی غریب بود اما خیلی طول نکشید که این دفترمشتق‌ها و بعد نوشت‌افزارهای دیگری با تصاویر خودمانی و آشنا، به زندگی دانش‌آموزان ایرانی راه پیدا کردند. هفت سال پیش، بعید به نظر می‌رسید که طرح ایران نوشت به سرانجام قابل قبولی برسد؛ رقبای سرسختی داشت. نوشت‌افزار ایرانی – اسلامی با طرح‌های بومی و ملی باید رقابت می‌کردند با محصولاتی که تصویر شخصیت‌های محبوب و مشهور هالیوودی رویشان نقش بسته بود. ننه قمر باید جای السا را می‌گرفت و کلاه قرمزی جای باب اسفنجی را... حالا بعد از هفت سال، دیده‌ها و شنیده‌های ما از بازار لوازم التحریر و البته نمایشگاه ایران نوشت که

این روزها در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان برپاست، از موفقیت این طرح خبر می‌دهد و از استقبال مردم اما این همه ماجرا نیست. هنوز تا صنعتی شدن و تجاری‌سازی محصولات فرهنگی راه در پیش است. سعید حسینی، مدیرعامل مجمع تولیدکنندگان نوشت‌افزار ایرانی – اسلامی درباره مسیر طی شده و موفقیت‌های به دست آمده و زیرساخت‌های مورد نیاز برای توسعه این صنعت نکاتی را در گفت‌وگو با جام جم مطرح کرده که در ادامه می‌خوانید:

آذر مهاجر

ادبیات و هنر

از ۲ کارگاه رسیدیم به ۱۰۰ کارگاه

وقتی سال ۱۳۹۱ طرح ایران نوشت را آغاز کردیم فقط دو تولیدکننده در کنار ما بودند و امسال با حضور صد تولیدکننده نمایشگاه ایران نوشت را برگزار کرده‌ایم. این یعنی طرح نوشت‌افزار ایرانی موفق بوده و مهم‌ترین یا شاید تنها حمایتی که داشته، استقبال مردمی بوده و بس.

مردم بودند که با خرید محصولات ایرانی، به تولیدکنندگان انگیزه می‌دادند و نتیجه این شد که فرآیند بازار تغییر کند. زمانی بود که نشان یا برند ایرانی در بازار جایگاهی نداشت ولی حالا نوشت‌افزار ایرانی مورد توجه است و توجه تولیدکنندگان و حتی واردکنندگان این کالاها را به خودش جلب کرده‌اند. رسیده‌ایم به نقطه‌ای که هم تعداد تولیدکنندگان نوشت‌افزار ایرانی افزایش پیدا کرده، هم حجم تولیدات ایرانی و هم تنوع نوشت‌افزار ایرانی.

گام بعدی؛ نوشت‌افزار و ۱۵ مورد دیگر

نوشت‌افزار ایرانی فقط یک شاخه از تجاری‌سازی محصولات فرهنگی محسوب می‌شود. ما به جز این مورد، ۱۵ شاخه دیگر را شناسایی کرده‌ایم؛ از جمله دکوراسیون اتاق کودکان، اسباب‌بازی، پوشاک و هدیه. البته این ۱۶ مورد به بخش کالا مرتبط است و در بخش خدمات نیز امکان استفاده از نشان‌ها یا شخصیت‌های ایرانی – اسلامی وجود دارد.

نمایشگاه ایران نوشت هنوز فعالیتش را در ۱۵ شاخه دیگر آغاز نکرده، اما مقدمات و راینی‌ها برای توسعه این نمایشگاه و تجاری‌سازی محصولات فرهنگی آغاز شده است. مذاکره با تولیدکننده‌ها و برگزاری یک بخش جنبی از جمله اقدامات صورت گرفته در این زمینه است. برای مدیران و اهالی رسانه در نمایشگاه ایران نوشت بخشی را ترتیب داده‌ایم و نمونه‌های متنوع از تجاری‌سازی محصولات فرهنگی را به نمایش گذاشته‌ایم.

کودکان، مهم‌ترین مخاطب فعالیت‌های فرهنگی

در تمام جهان، مهم‌ترین و اصلی‌ترین مخاطب فعالیت‌های فرهنگی و فرهنگ‌سازی، کودکان و نوجوانان هستند. آنها باید ارزش‌های جامعه را بیاموزند و این مقدر نیست مگر با الگوسازی و تعریف سبک زندگی جذاب و تأثیرگذار به کمک محصولات فرهنگی. فرهنگ‌سازی برای کودکان و نه هیچ کار ویژه دیگری با همایش و نشست و کنفرانس به نتیجه نمی‌رسد و باید دست به تولید جهان داستانی زد و شخصیت‌هایی خلق کرد که به سبک زندگی کودکان راه پیدا کنند. تعریف سبک درست زندگی مساله و دغدغه‌ای است که در تمام جهان وجود دارد و والدینی هستند که به بسیاری از تولیدات پویانمایی جهان نقد دارند؛ مثلاً به باب اسفنجی که خانواده ندارد و نمی‌دانیم پدر و مادرش کجا هستند! این دغدغه‌ها را همه والدین جهان دارند؛ مذهبی و غیرمذهبی یا از هر قشر و طبقه‌ای. بنابراین بهترین فضا برای سرمایه‌گذاری مادی و معنوی همین جاست؛ در جهان داستان‌های کودکانه.

دعوا داری؟ برو شورا

حال و هوایی دارد نشست در تحریریه که نمی‌دانید. نگارنده این ستون یک سال و نیمی که دورافتاده بوده اصلاً نفس نکشیده، حالا که صبح‌ها با عشق می‌دود که کمی کمتر دیر برسد، درک می‌کند این عشق را. نگارنده دلش می‌خواهد امروز آن قدر تحریریه را ستایش کند که بگوید اینجا خیلی‌ها اهلی شده‌اند، پاکیر شده‌اند، دلشان مانده و بقیه‌اش را هم می‌دانید دیگر. اگر بروند حتماً هر از گاهی با خود خواهند گفت آی عشق... آی عشق... چهره‌آبی‌ات پیدا نیست. خدا را شکر که حالا چهره در چهره آی تحریریه نشست‌ایم و روزنامه می‌نویسیم. البته چهره‌آبی تحریریه دو روز است که صابر محمدی ندارد. نامبرده در سفر به سر می‌برد و طبق افشاشگری‌های اینستاگرامی‌اش همراه با استاد کیهان کلهر رشت می‌نوردد و نوای جادویی ساز استاد را هم می‌شنود. ما هم نشست‌ایم اینجا خدمت تان و پشت صحنه می‌نویسیم.

خب اهالی فرهنگ و هنر از این به بعد با هم دعوایشان بشود اول می‌روند شورای حل اختلاف. این هم اتفاق کمی نیست. فقط همین؟ نه، باید تأکید کنیم اتفاق بسیار خوبی است. اهالی قلم، هنرمندان و دیگر مرتبط‌های این حوزه اگر خدای ناکرده دعوایشان شد، می‌روند اول به شورا و سعی می‌کنند با کمک قوه قضاییه مساله را خیلی ساده‌تر و زودتر حل کنند. حالا ما که امیدواریم این بزرگواران اصلاً دعوایشان نشود، اما دعوا هم جزئی از زندگی است دیگر... پیش می‌آید. بروید صفحه ۱۰ و تحلیل ما را از این اتفاق بخوانید.

ساناز قنبری رفته سراغ کارگردان فیلم تازه اکران شده «نیوکاسل!». فیلمی کمدی که محسن قصابیان ساخته است می‌تواند از ابعاد مختلفی جالب باشد، اول این که اولین تجربه سینمایی قصابیان است، او پیشتر در عرصه تئاتر و تلویزیون کار کرده و حالا دارد سینما را هم تجربه می‌کند. قنبری درباره این تجربه، انتخاب ژانر کمدی و ... با او حرف زده است. بروید صفحه ۱۱ را بخوانید ولدت لذت برید.

در همین صفحه هم با سعید حسینی، مدیر مجمع نوشت‌افزار ایرانی از معضلات، نیازها و دشواری‌های تولید نوشت‌افزار ایرانی حرف زده‌ایم. حسینی هم از نیازهای مهم این عرصه از جمله فرهنگسازی حرف زده است. حرف‌های او را که بخوانید خودتان دیگر دلتان می‌خواهد از نوشت‌افزار ایرانی حمایت کنید. از دستش ندهید.

در صفحه ۱۲ هم مثل هر چهارشنبه برایتان تاریخ داریم. برش‌هایی از تاریخ معاصر که با مصاحبه‌های خوب و جذاب محمدرضا کائینی به ابهامات و اهمیت چهره‌های تاریخی مختلف می‌پردازد. بخوانید و چهارشنبه‌تان را مثل صفحه‌های ما، مثل چهره تحریریه ما آبی کنید. آسمان همه جا هست دیگر... 📖